

[Finansministeren.]

i adskillige Kredse lægger større Vægt paa at forme et Angreb mod Regeringen paa disse Punkter end paa at gøre det, som i Virkeligheden er det rigtige af Hensyn til hele Danmarks Økonomi, og det er en Politik, jeg for mit Vedkommende føler mig forpligtet til at advare imod.

Forsvarsministeren (L. Rasmussen):

Det, der foranlediger mig til at tage Ordet under denne Diskussion, er et Spørgsmaal, der under Forhandlingerne i Eftermiddags blev rettet til mig af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Det ærede Medlem spurgte, om det var mig eller Embedsmændene i Ministeriet, eller hvem det var, der havde skrevet § 64 i Loven om Søværnets Ordning — jeg tror ikke, der blev nævnt andre Paragraffer. I og for sig forekommer det mig at være et noget mærkeligt Spørgsmaal at stille, idet det jo ikke kan være det ærede Medlem ubekendt, at det nævnte Lovforslag er udarbejdet og fremsat i Landstinget af de Venstremænd, der var Medlemmer af Udvalget angaaende Afrustningsforslaget. Det ærede Medlem behøvede altsaa ikke at spørge, han ved, at jeg ikke har ringeste Andel i denne Paragrafs Udarbejdelse, men jeg har dog villet bekræfte, at det ikke er mig.

De forskellige Partier, saaledes ogsaa det konservative Folkeparti, har i den sidste Tid i rigelig Grad anmodet de to militære Ministerier om visse Udarbejdelser efter bestemte Direktiver, og bagefter har man saa villet gøre de paagældende Embedsmænd ansvarlige. Jeg tror, man skal være lidt forsigtig; hvis man fortsætter paa den Maade, bliver det til sidst umuligt at imødekomme de forskellige Partiers Ønsker om Bistand af Embedsmændene i Ministerierne.

Jeg er i det heldige Tilfælde at kunne sige, at jeg ikke har ringeste Lod eller Del i den nævnte Paragrafs Tilblivelse eller Udarbejdelse, og det har Ministeriets Embedsmænd heller ikke. Som det vil erindres, blev Lovforslaget om Søværnets Ordning udarbejdet i Foraaret under Ledelse af Admiral Rechnitzer efter Anmodning af et Underudvalg i Landstinget. Denne Paragraf bestemmer, at Søofficerer udenfor Nummer, der er ansat i Stillinger i Marineministeriet, betragtes ved Lovens Ikrafttræden som værende i overtalligt Nummer i Linien med umiddelbar Adgang til Forfremmelse. Denne Bestemmelse fandtes ikke i det Lovudkast, Admiral Rechnitzer tilstillede Udvalget i Landstinget, den er senere

sat ind af de Venstremænd, der forelagde Lovforslaget. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller kunde have faaet dette bekræftet uden at spørge ved at læse, hvad Ordføreren for Forslagsstillerne i Landstinget, Hr. Stensballe, udtalte. Han sagde:

„Denne Bestemmelse foreslaas, fordi vi er af den Opfattelse, at det vil være urigtigt af Rigsdagen ved denne Organisation paa Forhaand at udelukke Søofficerer udenfor Nummer i Marineministeriet fra Adgang til Forfremmelse, naar nu Flaaden og Marineministeriet slaas sammen i een Organisation.“

Landstingsmand Stensballe erklærer altsaa, at det er en Bestemmelse, Forslagsstillerne har indsat i Loven for at gøre det muligt, at de Embedsmænd, som sidder i Ministerierne, kan avancere til de Stillinger, her er Tale om, hvis man finder det formaalstjenligt. Hermed tror jeg, jeg har besvaret Spørgsmaalet saaledes, at det ærede Medlem har faaet at vide, hvad han ønskede.

Der har i den sidste Tid i Pressen været en stærk Diskussion baade om Forfremmelser og andet, men da det er mig meddelt, at der i de nærmeste Dage i Landstinget vil blive en Diskussion netop om det Spørgsmaal, da det er Venstre i Landstinget, som har forelagt Forslaget, og da det er Medlemmer af de konservative Partier i Landstinget, der har været ivrige i Diskussionen, mener jeg, det er rigtigst at vente med at svare paa de Ting, der har været fremført i Pressen, til denne Forhandling i Landstinget, og jeg skal derfor nøjes med at besvare det Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har stillet til mig.

A. C. D. Petersen: Ligesom Livet ikke bygges paa de store Problemer, men ofte i langt højere Grad opbygges paa de smaa Ting, saaledes er Rigsdagsmænds Arbejde koncentreret ikke alene om de store politiske Problemer, Rigsdagsmænd har ogsaa Forpligtelse til at medtage de mindre Ting, som det er nødvendigt at bringe paa Bane i denne Sal. Det, der giver mig Anledning til at tage Ordet ved denne forcerede Debat paa dette sene Tidspunkt, er et Spørgsmaal, som i høj Grad interesserer den Kreds, jeg har den Ære at repræsentere i Rigsdagen. Det er et Spørgsmaal, som blev indledet ved en Udtalelse i det andet høje Ting i Fjor i Januar Maaned, hvor Ordføreren, Landstingsmand Stegger Nielsen, fremsatte nogle Bemærkninger angaaende en Virksomhed i Faaborg. Det ærede Medlem udtalte — det staar i Landstings-